

28 april 2020

Lieve leden en vrienden van De Hoeksteen,

Een Overdenking voor 4 en 5 mei
van de voorganger ds. Katrijne Bezemer

Twee data arriveren die bij velen diep in het bestaan zijn gegrift, 4 en 5 mei. Op 4 mei herdenken we de slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Op 5 mei vieren we bevrijdingsdag. Juist dit jaar zouden, in verband met het 75-jarig jubileum, beide data extra groots herdacht worden. Diverse leden en vrienden hebben de oorlog persoonlijk meegemaakt. Hun herinneringen aan die zware tijd hebben ze jaren met zich meegedragen. Voor sommigen hebben de oorlogsjaren hun verdere leven bepaald. Op 4 mei herdenken we niet alleen, maar *eren* we ook mensen. Mensen die met grote maar ook kleine dagelijkse daden in een kwade tijd iets van licht hebben gebracht.

Nog maar twee maanden geleden, zag ons eigen leven er heel anders uit. Er zijn door het coronavirus veranderingen in ons dagelijks leven die velen aan een oorlogssituatie doen denken. Niet vrij zijn om te gaan en staan waar je wil. Dat er gevaar heerst, een soort constant gevoel 'dat er iets niet orde is in het land en je omgeving'. Ongerustheid over het welzijn van familie en vrienden. De wens om steeds het nieuws te volgen. Maar misschien speelt ook wel de grote vraag, wanneer dit alles wat nu speelt voorbij zal zijn? Wanneer kunnen we weer zorgeloos naar buiten? Wanneer kunnen we elkaar als gemeenschap ontmoeten? Komt het weer goed?

Intussen zijn er ook nieuwe gedragsregels. Ik schrok bij het zien van mensen in een omhelzing in een oude film. 'Dat mag niet, zo dicht bij elkaar,' dacht ik. En een groot gezelschap jongeren op een muzikfestival stemde me weemoedig. Hopelijk kunnen ook zij weer snel elkaar zo ontmoeten.

Het gedicht *Het carillon* van Ida Gerhardt, geschreven in het oorlogsjaar 1941, beschrijft herkenbare gevoelens. Aan de ene kant een gevoel van gemis en verlangen; aan de andere kant de gevoelens van saamhorigheid en kracht die nu door allerlei acties in het land opgeroepen worden. Je kunt denken aan het optreden van muzikanten bij een verpleeghuis en aan de door kleine kinderen op straat getekende harten voor opa en oma. En allerlei initiatieven die op vele plaatsen ontstaan zoals collectes en burenhulp.

Het carillon

Ik zag de mensen in de straten,
hun armoe en hun grauw gezicht,-
toen streek er over de gelaten
een luisteren, een vleug van licht.

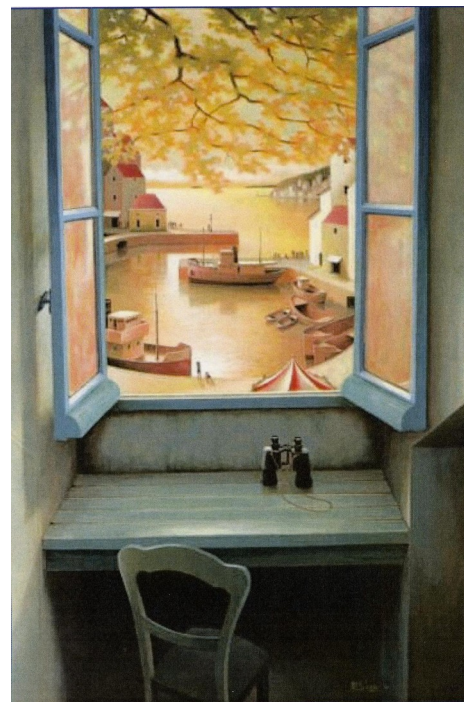
Want boven in de klokkentoren
na 't donker-bronzen urenslaan
ving, over heel de stad te horen,
de beiaardier te spelen aan.

Valerius: - een statig zingen
waarin de zware klok bewoog,
doorstrooid van lichter sprankelingen,
'Wij slaan het oog tot U omhoog.'

En één tussen de naamloos velen,
gedrongen aan de huizenkant
stond ik te luist'ren naar dit spelen
dat zong van mijn geschonden land.

Dit sprakeloze samenkomen
en Hollands licht over de stad -
Nooit heb ik wat ons werd ontnomen
zo bitter, bitter liefgehad.

*(Het schilderij rechts is van Michiel Schrijver,
'Ochtend in de gouden haven'. Ik vond het passend bij het
thema, '5 mei bevrijding', maar ook bij 'coronatie 2020' De
verrekijker is voor mij hier het voorwerp dat zowel hoop als de
beslissing om niet op te geven uitdrukt.)*

In deze coronatijd is het moeilijker om een goed humeur te houden en niet verveeld of gedeprimeerd te raken. Gezellige telefoontjes met familie, kennissen en vrienden doen dan goed. Maar veelal moeten we denk ik ook teruggrijpen op wat we al hebben verzameld in ons leven. Precies die dingen waar onze vereniging altijd voor wil staan. Wat verzameld is op het terrein van religie, cultuur en natuur. Ten eerste in ons zelf. Ten tweede wat we hebben aan mooie boeken, teksten, muziek en ook muziekinstrumenten, schilderijen, films en beeldhouwwerken. En het genieten van de zon en voorjaarsplanten. Maar ook eigen activiteiten zoals handwerken, tekenen, tuinieren en zingen kunnen een nieuwe plaats innemen. Kortom: Alles wat ons inspireren kan van 'het schone, het ware en het goede'. Inderdaad blijken veel van de leden en vrienden zich zo positief bezig te houden!

Soms is er wel even discipline nodig om dat bepaalde ding dan echt ter hand te nemen of aan te pakken. Als je er toch toe zet, blijkt het vaak inderdaad plezier en afleiding te geven. En misschien ook wel tevredenheid dat je die dag, deze dag, iets bepaalds hebt ondernomen. Een belangrijke tip voor deze tijd is: Noteer in een agenda wat je op een dag hebt gezien, beleefd, gehoord, besproken. Op een wat lastigere dag, kun je daarop terugkijken.

Naast de momenten die we zo zelf met extra inspanning creëren, zijn er ook in een lockdown soms bijzondere momenten die je 'toevallen'. Ook als je gewoon in je huis bent, kun je zo'n toeval beleven. Je krijgt ervaringen, gevoelens van geluk of vrede ook 'umsonst'. Dat kun je de 'godsmomenten', of de momenten van de Geest, noemen. Die kun je niet plannen. Het kan gebeuren dat tussen alle zorgen en onrust door je toch voelt dat 'het goed is'. Vaak is er eerst een soort vreemde stilte. De onrust is opeens weg. En dan door alles heen, niet een carillon in dit geval, maar een weldadige stilte. Ik wens u een goede 4 en 5 mei toe.

Hartelijke groet,

Katrijne Bezemer

Wanneer u contact wilt kunt u mailen naar kbezemer@iroka.nl of voor een gesprekje kunt u bellen naar 071-5320438